

níku české právní terminologie“, který byl od počátku – právě jako úkol Procházkův – v programu práce Kabinetu pro dějiny státu a práva v Československu.

Československou právní historii postihla nenadálým a předčasným skonem Vladimíra Procházky ztráta zcela nenahraditelná. A přihlédneme-li k možností, jež Procházko nadání a píle slibovaly, lze tu mluvit přímo o ztrátě ve světovém měřítku. Avšak to, co Vladimír Procházka za dvě desetiletí svého působení vytvořil, zůstane již trvalým a mimořádně cenným přínosem pro právní historii nejen národů Československa, ale i ostatních Slovanů.

V. Vaněček

85 let akademika Václava Vojtíška

Je tomu právě 10 let, co jsme – u příležitosti 75. narozenin – mohli vzpomenout velkého životního díla a vědeckých, organizačních, národně kulturních i jiných zásluh akademika Václava Vojtíška.* Ve vzácné duševní i fyzické zachovalosti dožil se Václav Vojtíšek 9. srpna 1968 dalšího velkého jubilea. Dožil se ho jako aktivní ředitel Ústředního archivu Československé akademie věd a jako předseda Komise ČSAV pro soupis a studium rukopisů v ČSSR a boemoslovenik v zahraničí. Oběma těmito institucím věnoval jubilant právě uplynulá léta svého plodného života a připojil tak k zásluhám, jichž bylo již před deseti lety vzpomínáno, nové, neméně závažné. Zevním výrazem jejich ocenění stala se zlatá medaile Františka Palackého za zásluhy o historické vědy, kterou presidium Akademie Václavu Vojtíškovi k 85. narozeninám udělilo.

I když se v roce 1968 jubilant hodlá s oběma vzpomenutými funkcemi rozloučit, zůstane nepochybně dále vědecky činný. Vedle literárních prací již dříve mnohonásobně připomínaných, z nichž mnohé jsou úzce spojeny s českou právní historií, zůstane trvalá stopa Vojtíškovy pronikavého a kritického ducha, neúmorné píle, železné vůle a nevyrovnatelných odborných zkušeností jak v československém archivnictví (zvláště v Archivu hlavního města Prahy, v Archivu University Karlovy a v Ústředním archivu ČSAV), tak v rozsáhlé oblasti základních či pomocných věd historických i konečně v rozvíjení nové historické vědy, kodikologie, již mezi jiným sloužilo právě Vojtíškovu působení v Komisi pro soupis rukopisů.

Čeští i slovenští právní historikové přejí jubilantovi znovu mnoho dalších let vědecké tvůrčí pohody.

V. Vaněček

* Viz Právněhistorické studie IV, 1958, str. 239–240 (J. Kejř).